



V torek, 15. januarja, je v Trubarjevi hiši literature potekal drug pogovor v ciklu **Literarno novinarstvo**

ga vodi

**Leonora Flis**

. Gostila je pesnico, pisateljico, kritičarko in prevajalko

**Miriam Drev**

, ki je prevedla knjigo priznane ameriške romanopiske in novinarke

**Joan Didion**

*Leto čudodelnih misli*

(Umco, 2018), ki k nam prihaja pozno, saj je v originalu izšla že leta 2005. Didion je rojena leta 1934 v Kaliforniji, leta 1963 je izdala prvenec

*Run, River*

, in ne preseneča, da je izšla iz romanopisja, saj se literarno novinarstvo naslanja prav nanj.

Leto kasneje se je poročila z

**Johnom Gregoryjem Dunneom**

, ki je bil tudi sam odličen avtor in je pomemben za

*Leto čudodelnih misli*

. Flis je najprej še na hitro predstavila literarno novinarstvo, ki povezuje leposlovje in novinarski diskurz, razbohotilo pa se je predvsem in 60. in 70. letih v časopisih, imenovalo se je

**novi žurnalizem**

(v osnovi pa gre za starejši žanr). Značilno je, da se zadeve berejo kot zgodbe, ampak je vse res (oziroma naj bi bilo). Tudi Drev se je nekaj časa ukvarjala s tem, ko je v zlatih časih pisala za

**Književne liste**

, sta z urednico

**Marjeto Novak-Kajzer**

vedli izmenjavo intervjujev in portretov takratnih avtoric in avtorjev, kar je Drev označila za krasno delo, za katero obžaluje, da se je izteklo.

Didion je ena izmed redkih žensk v ZDA, ki je pisala v času razcveta novega žurnalizma, poročala je o Salvadorju v času državljanske vojne, pisala je o Vietnamu, hladni vojni, strumno je vstopala v »moški poročevalski prostor«. Čeprav je niso vedno spustili zraven, si je veliko upala, tudi glede intimne in tabujev, povezanih s smrtjo. Za knjigo *Leto čudodelnih misli* je bila nominirana tudi za

### **Pulitzerjevo nagrado**

, kasneje pa jo je priredila v monodramo. Knjigo bi zelo težko stlačili v nek predal, sta se strinjali sogovornici, po eni strani gre za avtobiografijo, pa tudi za družinski roman, literarni žurnalizem, eseje. Skratka, za zelo

### **hibridno formo**

. Zgodba se začne s smrtjo njenega moža leta 2003 (knjigo začne pisati eno leto po njegovi smrti in jo hitro konča). Z možem sta bila zelo glamurozen par, oba sta bila odlična avtorja, tudi tandem, saj sta pisala uspešne scenarije, knjiga pa se začne s padcem iz te idile. Spopada se z izkušnjo, ki je nikakor ni pričakovala, čeprav je zaznati veliko zanikanja z njene strani (mož je bil precej slabega zdravja, imel težave s srcem ipd.). Mora se soočiti sama s sabo, zgodijo pa se tudi hčerine hospitalizacije, ki se vlečejo skozi celo leto, in tudi ona na koncu umre. Gre za globoko univerzalno človeško izkušnjo. Naslov sicer zveni skoraj ezoterično, a ta čudodelnost je absurдна. Ko John umre, se Joan zaveda, da bo morala pospraviti njegove stvari, kar ji gre kar dobro, a njegovih čevljev ne more zavreči, saj jih bo potreboval, ko se bo vrnil. Na zunaj torej dobro prenaša izgubo, nezavedno pa je noče sprejeti in te čudodelne misli so tiste, ki upajo na čudež. Knjiga je ironična do tega, kako ljudje sprejemamo neizbežne situacije.

Slog pisanja je precej odmaknjen (ironija, samoironija), ogromno pa je nekega ponavljanja, s čimer poskuša vzpostaviti red v kaosu, zgrajena pa je na način asociacij. Določeni deli so bili zato zelo zahtevni za prevajanje, saj so misli zelo razplastene, Drev jo vidi na nivoju

### **Philipa Rotha**

in

### **Iana McEwana**

, ki sta dobra stilista, a so njuni stavki na prvi pogled hladni. Knjiga sicer opominja tudi na to, kako odmaknjeni smo od smrti, kako se je sodobna družba preusmerila v zanikanje. Zaupala je tudi, da je ravno med prevajanjem tudi sama doživela izgubo, saj ji je umrla mama, a je vseeno poskusila in se soočila s tem, kar je bilo zahtevno, ampak koristno. Omenili sta še

### **dokumentarec**

o avtorici z naslovom

### ***The Center Will Not Hold***

iz leta 2017, v katerem na vprašanje, če je moža že »izpustila«, iskreno odgovori, da ne. Na koncu je Flis povabila na naslednji dogodek, ki bo

### **12. februarja**

, njen gost bo

### **Ervin Hladnik Milharčič**

.

**Avtorica poročila: Veronika Šoster**

Dogodek: 15. januar 2019

{fshare id=3502}